

Can Miró Nou

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/Gessamí, 1. Barri Can Taió (08130 - Santa Perpètua de Mogoda)

Coordenades:

Latitud: 41.52669
Longitud: 2.18
UTM Est (X): 431588
UTM Nord (Y): 4597552

Classificació

Número de fitxa 08260 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 1677501DF3917N
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dv., 24/04/2009 - 02:00

Descripció

Can Miró es troba al mig d'una illa de cases de la urbanització de Can Taió , molt per sobre dels nivells dels carrers que l'envolten (C/ de les Camèlies, C/ de l'Iris i C/del Gessamí).

Can Miró és avui un edifici sense cap interès arquitectònic. En la seva construcció es van reutilitzar les pedres de l'edifici principal de l'antic mas que va ser enderrocat durant la dècada dels anys 50 (segle XX).

Sabem que l'antiga casa de Can Miró l'any 1901 estava assenyalada amb el número 7 i constava de planta baixa, planta pis i golfes, i una superfície d'uns tres-cents quaranta-quatre metres aproximadament.

Observacions:

Noms anteriors: Mas Bell·lloc, Mas Om.

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009: Segle XI.

1020. Les primeres referències documentals són referents a l'indret on se situarà posteriorment Can Miró, a llevant de la riera d'Omet.

El mas Om, després mas Bell·lloc i finalment can Miró, a més de les terres pròpies del mas alou de la Seu de Barcelona, tenien parts o havien tingut parts d'altres masos que són esmentats molt aviat als documents.

Segle XII.1137. Entre el llistat de caps de casa que donen el delme per la parròquia de Santa Perpètua de Mogoda trobem entre d'altres Carbonell d'Om i Bernat Pere d'Om.

Segle XIII. 1275 i 1290. Llistats de lloçol de Santa Perpètua. apareix altre cop el mas d'Om.

Segle XIV. Canvi de nom de mas Om a Bell·lloc.

1386. Existència del llinatge Bell·lloc, en l'acte de possessió del delme de Santa Perpètua de Mogoda, Santiga i Mollet.

Segle XV. Està documentat que els Bell·lloc adquireixen per la via de l'establiment emfitèutic terres de masos rònecs, masos deshabitats (mas Cirera, mas Font, can Fontanet i mas Costa).

Segle XVI. A la segona meitat del segle XVI hi ha problemes econòmics del mas Bell·lloc que acabaran aproximadament 80 anys més tard amb la venda del mas.

Segle XVII. 1667. Venda per la fórmula de la insolutumdació del mas Bell·lloc i altres peces de terra.

Segles XVIII-XIX. El mas Bell·lloc entra a formar part del patrimoni dels Duran fins a mitjan segle XIX en règim de masoveria una part i d'administració directa l'altra.

1844. Venda del mas Bell·lloc a Joan Güell i Balcells.

1847. Venda del mas Bell·lloc a Salvador Bonaplata i Corriol.

1873. Els hereus tornen a vendre a Joan Güell i Baucells la finca de can Miró de Santa Perpètua de Mogoda amb la mina del mas Costa, la mina Vella ara dita de can Miró.

Segle XX. 1901. La casa de can Miró constava de baixos, un pis i golfes amb una superfície de 340 m².

Després de la guerra civil, els masovers de can Miró es traslladen al Castell ateses les males condicions de can Miró.

A principis dels anys cinquanta el propietari de can Taió construeix Can Miró Nou amb les pedres de la vella masia, per als treballadors.

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

